

[Ejler Koch.]

telse af, hvad der skal ske med kommuneplanlægningsloven, er jeg tilbøjelig til at tro, at vi kan finde en eller anden vej frem.

Blot en bemærkning til hr. Hans Toft, som fandt anledning til at drøfte fredningsplanudvalg. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det drøftede vi jo i foråret. Der var stort set enighed i folketinget om, at de skulle bevares, og derfor står der også i åbningstalen, at der kommer et forslag med bevarelse af fredningsplanudvalgene. Vi kan heller ikke diskutere fredningsplanudvalg, før vi har de godkendte regionplaner. Det er det, der bliver det centrale i hele planlægningen.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Ejler Koch, at det, vi drøfter med hensyn til fredningsplanudvalgene, er efter min mening ikke spørgsmålet om at ophæve dem. Det er spørgsmålet om af hensyn til borgerne at få et bedre samarbejde mellem fredningsplanudvalgene, specielt deres sekretariater, og amtsrådene. Jeg vil da gerne spørge ministeren, om ikke ministeren ville overveje at ændre, ikke deres status, men formandskabet i fredningsplanudvalgene, således at det blev amtsborgmesteren, som blev formand i stedet for amtmanden, således at sekretariaterne i fredningsplanudvalgene kunne ligge under den amtskommunale forvaltning. På den måde ville man i hvert tilfælde spare borgerne for meget, meget besvær.

Selve kompetencen er jeg slet ikke sikker på man skal røre ved. Jeg ønsker ikke, at det er amtsrådet som sådant, der skal kunne sidde og skalte og valte med fredningsplanudvalgets arbejdsområde. Jeg ønsker dem egentlig bibeholdt, som de er, men vil gerne have skabt et nærmere samarbejde med amtsrådene; det ville være til fordel for borgerne.

Når man taler fra så mange sider om meget restriktive fortolkninger af by- og landzoneloven, så vil jeg nu sige, at jeg tror, det er postulater. Man mangler i allerhøjeste grad dokumentation for, at der virkelig er en restriktiv sagsbehandling på disse områder.

Bestemmelserne i § 9 om, at hovedstadsrådet kan bemyndige amtsrådene inden for hovedstadsområdet til at give tilladelse, må

vi nærmere drøfte under udvalgsarbejdet, for det er egentlig spørgsmålet, om det ikke for borgerne er mest hensigtsmæssigt kun at have ét sted, hvor ansvar og administration ligger. Jeg går ud fra, at vi kan drøfte dette nærmere under udvalgsarbejdet.

Hans Toft (KF):

Blot få bemærkninger om den restriktive praksis og ændringer af by- og landzoneloven, så landsbysamfundene får større muligheder for at blive udbygget. Jeg mener på baggrund af de henvendelser, jeg har fået — det kan vi diskutere i udvalget om fysisk planlægning — for det første at der ikke er en ensartet praksis i de forskellige amter, og for det andet at man også kan nævne visse eksempler på, at der har været for restriktiv en praksis. Jeg har nogle eksempler, som jeg har fået ind, og jeg vil gerne tage dem med i udvalget, så kan også hr. Ejler Koch blive overbevist — måske.

Med hensyn til fredningsplanudvalgene: jeg nærer skam et — måske ikke begrundet — håb om, at socialdemokratiet nu igen ville skifte stilling. Det kan jeg forstå man altså ikke vil gøre, ligesom jeg kan forstå, at heller ikke andre partier vil gøre det. Jeg erindrer bare om, hvad der står i udvalgets betænkning vedrørende regionplanloven. Der står bl. a. at der skal

„frem sættes lovforslag i folketingsåret 1973-74 med henblik på en forenkling af administrationen, herunder at fredningsplanudvalgenes beføjelser i henhold til naturfredningsloven overføres til amtsrådene.“ (Folketingstidende 1972-73, tillæg B. sp. 2357).

Det er en ganske entydig formulering, så vidt jeg kan se. Jeg skal ikke gå ind i en lang diskussion, men jeg synes bare, det er interessant at se, at det var der 5 partier der besluttede for blot 1 eller 1½ år siden. Nu står vi i en situation, hvor de samme partier, bortset fra det konservative folkeparti, ikke vil vedkende sig det, som står i betænkningen. Man kunne godt stille sig spørgsmålet, når borgerne en gang imellem bliver forvirrede, om en af årsagerne til, at borgerne bliver forvirrede, ikke er, at de det ene øjeblik får den ene besked og det næste øjeblik får en anden besked. Jeg tror, det hænger sammen med bl. a. sådanne forhold. Derfor tror jeg også, vi skulle se, om vi